

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LXXXIII. An detur aliqua ratio, qua viuentes se iuuare possunt vt
liberentur à molestia Spirituum damnatorum hominum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

Absolutis & examinatis modis duplicitibus, quibus partim contra Dæmoniorum Spiritus pugnatur: partim liberamur à molestijs, quas afferunt purgandi Spiritus: reliquum est, ut discatiamus Quomodo infestantibus Spiritibus hominum damnatorum sit occurrentum. hoc sequentibus aliquot Capitibus examinamus. Primum verò hic, in ordine totius Disputationis est.

CAP. LXXXIII.

Non deesse rationem viuentibus, qua se liberent à molestia, quam afferunt damnatorum hominum Spiritus.

Vnt, qui vel nullam, vel certè mortalibus ignotam existimant esse rationem, qua viuentes se à Spirituum damnatorum hominum molestia liberare valeant. Et forsitan non temerè. Neque enim apud hos illi modi videntur seruire; quibus Dæmonum profligantur Spiritus: neque alij, quibus purgandorum animæ iuuantur: propterea, quod ut ab illis, ita ab his Spiritibus damnatorum hominum Spectra plurimum differant.

2. Nec videntur hic supereesse rationes aliae. Quæ enim illæ sunt? Illænæ, quarum initio mentionem fecimus? imprecations? verbæ? distrigladij? ignes? &c. Verùm cùm hæ in nullos Spiritus vires habeant; apud damnatorum hominum Spiritus quid promouebunt?

3. Veruntamen ex tribus: ni fallimur; colligitur non deesse etiam viuentibus, sua arma, quibus se ab horum Spirituum molestia tueantur, atq; defendant. Principiò quidem, ex horum cum aliorum Spirituum collatione. Tum deinde, ex conditione societatis, quæ est inter Christianos. Tertiò denique ex iis, qui ad molestias, quas damnatorū Spiritus afferunt, concurrere, & quovis modo operam suam conferre videntur.

4. Medium inter purgandos hominum, & damnatos Dæmonum Spiritus

Spiritus, in hac molestandi ratione obtinent illi, de quibus nostra
iam Difputatio est, Spiritus. Cum igitur ab illorum molestia, nos
charitatis, quae pro illis sunt, officiis; ab horum Christianæ reli-
gionis præstantissimis præfidiis liberemus; homum molestias excute-
re non valebimus?

Si licet studiu[m] molestandi horum multò maius, quām pur-
gandorum Spirituum: n[on] tamen maius Dæmonum. Et quamuis
magnæ ipsorum vires: multò tamen inferiores sunt viribus Dæ-
monum. Quod igitur erga hos valemus, illud erga illos non poter-
imus?

Societas Christianorum illa est conditio; ut Rem publicam, quan-
dam constituat. Hoc cum alia multa, tum in sacris literis s[ecundu]m p[ro]p[ter]eissimum
Regni celorum compellatio, qua illam Dominus notat, indicat.
quod igitur unaquæque Res publica habet, ut se aduersus hostes tuea-
tur atque defendat; hoc, optimè à Christo Domino constitutæ
Reipublicæ, erit negatum? Sola hæc aduersus suos hostes se tueri;
ab ipsorum molestia se liberare non poterit? An fortè hi spiritus
hostes non sunt? Cur igitur molesti sunt? cur pacem inuident?
terrificamentis cruciant?

N[on] sunt subiecti viuentibus hi spiritus, dicit aliquis. extra
Christi sunt Ecclesiam. Ita est. Et ob eam causam, cum ipsis non
tanquam nobis subiecti agimus; sed tanquam cum hostibus: qui
quamvis iure subiecti non sunt; nobis tamē se subiiciunt, hoc ipsis;
quod nobis molesti sunt: faciuntque, ut naturæ iure liceat pro-
pulsare à ceruicibus nostris molestias; quas præter ius nobis affe-
runt.

Tres omnino esse videntur, qui ad molestias has concurrunt. Ipse
defunctorum animæ; quæ excitatis tumultibus, & terrificamentis
nos fatigant. Dæmones, quorum opera, corpora, quæ spiritibus
seruiunt, componuntur & formantur. & Deus; quo vel permit-
tente, vel præcipiente hic omnia sunt. Cuius verò ratione fieri
negabimus, ut à molestia hac nos vindicemus?

Demonstratum est, iam nec tantas esse vires horum Spirituum;
nec tantam malitiam, quanta ipsorum est Dæmonum. Omnino
igitur, si à Dæmonum molestia possumus; ut possumus, ab horum
infestatione atque insultibus expedire nos poterimus.

An fortè, contra Dæmones vires nobis desunt? At à Dæmonū,
creaturarumque omnium Domino, sufficientissimæ in Dæmones
sunt collatae. Ecce, inquit Dominus, dedi vobis potestatem calcandi
super Dæmones.

Oo 3

Neque

1. Neque nobis hic Deus ipse est impedimento. Quamuis enim in ipso nunc permittente, nunc imperante tumultibus suis molesti sunt, Spiritus: ita tamen molesti sunt; ut quemadmodum ab illius voluntate pendet, quod siant; sic quod cessare debeant. & hoc quidem nostris precibus urgentibus potest clementer concedere; quemadmodum illud sua iustitia postulante permettere. Sed ad modos. Et primo *alios* excludamus, tum *veros* probemus.

CAP. LXXXIIII.

Non valere contra dammatos hominum Spiritus, eorumq; molestias, quibus loca reddunt infesta, illas rationes, quibus viuentes se expediunt à molestiis, quæ à purgandis Spiritibus affruntur.

2. **D**isse tolli molestias, quæ à damnatorum Spiritibus, certis locis excitantur, demonstratum est. Sequitur ostendamus, quibusnam rationibus tollantur: iisne, quibus contra infestantes Dæmones depugnamus: an quibus utimur contra illas purgandorum spirituum; an aliis aliquibus. Rem *dubius* Assertionibus includimus. Prior hoc Capite explicanda est.

3. Hæc est: Rationibus, quibus contra molestias, quæ à purgandis Spiritibus affruntur, utimur; contra damnatorum hominum spiritus nequaquam agendum est. Causa fieri non est, quia neque hoc nomine hi Spiritus molesti sunt, quo illi purgandi: neque si essent, his rationibus contentare, atque aggredi licet.

4. Quo nomine damnatorum hominum Spiritus molesti sunt, superius capite decimo tertio demonstratum est. Quod vero, non in deinceps atque purgandis propositum sit, dubitare nemo debet. Purgandi, ut viuentium opera iuvetur, importuni sunt: hi spiritus nullam habent. Qui vero, quod iuuari possint, desperant; ut iuuentur petere possunt?

5. Quod si à morte, vel non id poenas mox raperentur: vel si raperentur, Iudicis sententiam non perciperent ante hi spiritus, quam yniuersale omnium mortalium futurum est iudicium: vel etiam